



ע"פ 956/19 - לורי שם-טוב נגד מדינת ישראל, הסנגוריה הציבורית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

בש"פ 868/19

ע"פ 956/19

ע"פ 979/19

בש"פ 1035/19

בש"פ 1266/19

לפני:

כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט א' שטיין

לורי שם-טוב

העוררת בבש"פ 868/19,
המערערת בע"פ 956/19,
המשיבה 2 בע"פ 979/19,
העוררת בבש"פ 1035/19
והעוררת בבש"פ 1266/19:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה בבש"פ 868/19,
המשיבה 1 בע"פ 956/19,
המשיבה 1 בע"פ 979/19,
המשיבה בבש"פ 1035/19
והמשיבה בבש"פ 1266/19:

הסנגוריה הציבורית

המשיבה 2 בע"פ 956/19
והמערערת בע"פ 979/19:

ערעורים על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) בת"פ 17-04-14615 מיום 8.1.2019; ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) במ"ת 14280-04-17 מהימים 17.1.2019, 4.2.2019 ו-14.2.2019

עמוד 1



תאריך הישיבה: ד' באדר ב' התשע"ט (11.3.2019)

בשם העוררת בבש"פ 868/19, בעצמה
המערערת בע"פ 956/19,
המשיבה 2 בע"פ 979/19,
העוררת בבש"פ 1035/19
והעוררת בבש"פ 1266/19:

בשם המשיבה בבש"פ 868/19, עו"ד עילית מידן; עו"ד מירב גבע; עו"ד אלירן גילי
המשיבה 1 בע"פ 956/19,
המשיבה 1 בע"פ 979/19,
המשיבה בבש"פ 1035/19
והמשיבה בבש"פ 1266/19:

בשם המשיבה 2 בע"פ 956/19, עו"ד טל ענר; עו"ד שני ויל; עו"ד רוי גבריאלי; עו"ד
והמערערת בע"פ 979/19: תרצה קיש

פסק-דין

1. לפנינו ערעורים על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) שלא לשחרר את הסנגוריה הציבורית מייצוגה של המערערת בע"פ 956/19 (להלן: המערערת), וכן שלושה עררים הכרוכים בסוגיית הייצוג. לאחר ששמענו את הצדדים באריכות, הגענו למסקנה כי יש מקום לעשות ניסיון אחרון שיאפשר ייצוגה של המערערת על ידי הסנגוריה הציבורית.
2. אכן בשלב זה, חוסר האמון בין המערערת לבין הסנגוריה הציבורית בולט לעין, וספק אם הוא ניתן לגישור. יחד עם זאת, בהינתן חשיבותו של הייצוג המשפטי בהליך הפלילי, קל וחומר כאשר מדובר בהליך מורכב כמו זה שלפנינו, ראינו מקום להורות על ניסיון נוסף לאפשר את ייצוג המערערת על ידי הסנגוריה הציבורית, זאת בהינתן האמור להלן.
3. הגם שבערעורה בכתב הביעה המערערת רצון כי הסנגוריה הציבורית תשחרר מייצוגה, במהלך טיעונה בעל פה, חזרה מעמדתה הנחרצת בעניין זה, ואף הביעה אמון בסנגור הציבורי הארצי, ד"ר יואב ספיר, וביקשה להיות מיוצגת על ידו באופן אישי. כמובן שנושא אחרון זה אינו עומד להכרעתנו, שכן זהות הסנגור שימונה למערערת נתון לשיקול דעתה של הסנגוריה הציבורית, כפי שהובהר למערערת במהלך הדיון. ואולם, בהינתן האמון שהובע בנושא המשרה, תקוותנו היא כי מינוי סנגור או סנגורים חדשים מטעם הסנגוריה הציבורית, שיעשה בתיאום עם הסנגור הציבורי הארצי, יוכל לגשר על הפערים הקיימים היום, וזאת כניסיון אחרון, ובהינתן החסרונות הברורים של החלופה.
4. לפיכך איננו רואים להכריע בשלב זה בבקשה למינוי סנגור לפי סעיף 19 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ואף לא לקבל את העררים שהוגשו מטעם המערערת, ואשר כולם כרוכים בטבורם בשאלת



הייצוג על ידי הסנגוריה הציבורית.

5. לאור האמור, הרינו להורות על שחרור הסנגוריות הנוכחיות מייצוג המערערת. למען הסר ספק נבהיר כי החלטה זו ניתנת לבקשת הסנגוריה הציבורית, ולבקשת הסנגוריות, ומבלי שיהיה בכך כדי להטיל ספק בכישוריהן המקצועיים. הסנגוריה הציבורית תמנה למערערת סגור או סגורים חדשים, כאמור לעיל.

6. ככל שניסיון אחרון זה לאפשר ייצוגה של המערערת על ידי הסנגוריה הציבורית לא יעלה יפה, שמורה זכותם של הצדדים לפנות לבית המשפט המחוזי, ולבקש מהמותב הדן בהליך שחרור מייצוג.

ניתן היום, ד' באדר ב' התשע"ט (11.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
